

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2022/1035**af 29. juni 2022****om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for så vidt angår tredjelandstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område under covid-19-pandemien**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Schengenreglerne, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 ⁽²⁾ (Schengengrænsekodeksen), kan tredjelandstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor i Unionen, og tredjelandstatsborgere, der lovligt er indrejst i en medlemsstat, færdes frit på alle andre medlemsstaters område i 90 dage inden for en periode på 180 dage.
- (2) EU's digitale covidcertifikat blev indført ved Europa-Parlamentet og Rådet forordning (EU) 2021/953 ⁽³⁾, der fastsætter en fælles ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- eller restitutioncertifikater for at lette udøvelsen af retten til fri bevægelighed for unionsborgere og deres familiemedlemmer under covid-19-pandemien. Nævnte forordning blev ledsaget af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 ⁽⁴⁾, som udvidede rammen for EU's digitale covidcertifikat til tredjelandstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område, og som i overensstemmelse med EU-retten har ret til at rejse til andre medlemsstater.
- (3) Forordning (EU) 2021/953 og (EU) 2021/954 udløber den 30. juni 2022. Pandemien er imidlertid stadig aktiv, og udbrud af bekymrende varianter kan vedblive med at have en negativ indvirkning på rejser inden for Unionen. Som følge deraf bør anvendelsesperioden for nævnte forordninger forlænges, således at EU's digitale covidcertifikat fortsat kan benyttes.
- (4) Anvendelsesperioden for forordning (EU) 2021/953 skal forlænges med 12 måneder. Eftersom formålet med forordning (EU) 2021/954 er at udvide anvendelsen af forordning (EU) 2021/953 til visse kategorier af tredjelandstatsborgere, som lovligt opholder sig eller bor i Unionen, bør varigheden af dens anvendelse være direkte knyttet til varigheden af anvendelsen af forordning (EU) 2021/953. Forordning (EU) 2021/954 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.6.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 28.6.2022.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for at lette fri bevægelighed under covid-19-pandemien (EUT L 211 af 15.6.2021, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for så vidt angår tredjelandstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område under covid-19-pandemien (EUT L 211 af 15.6.2021, s. 24).

- (5) Denne forordning bør ikke fortolkes således, at den letter eller tilskynder til vedtagelsen af rejserestriktioner som reaktion på covid-19-pandemien. Derudover begrundes et eventuelt krav om kontrol af certifikater, der indføres ved forordning (EU) 2021/953, ikke i sig selv en midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser. Kontrol ved de indre grænser bør fortsat være en sidste udvej, der er underlagt særlige regler fastlagt i Schengen-grænsekodeksen.
- (6) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (7) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ⁽⁵⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland. For at gøre det muligt for medlemsstaterne på de betingelser, der er fastsat i forordning (EU) 2021/953, at acceptere covid-19-certifikater udstedt af Irland til tredjelandstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på dets område med henblik på at lette rejser inden for medlemsstaternes område, bør Irland udstede covid-19-certifikater, der opfylder kravene i tillidsrammen for EU's digitale covidcertifikat, til disse tredjelandstatsborgere. Irland og de øvrige medlemsstater bør acceptere certifikater, som udstedes til tredjelandstatsborgere, der er omfattet af nærværende forordning, på grundlag af gensidighed.
- (8) For så vidt angår Cypern, Bulgarien, Rumænien og Kroatien udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2011.
- (9) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁶⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra C, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽⁷⁾.
- (10) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁸⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽⁹⁾.
- (11) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁽⁶⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁷⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽⁸⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁹⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹⁰⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽¹¹⁾.

- (12) Forordning (EU) 2021/954 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (13) Målet for denne forordning, nemlig at lette rejser for tredjelandsstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område, under covid-19-pandemien ved at indføre en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-certifikater om en persons covid-19-vaccination, test eller restitution, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (14) For at muliggøre dens øjeblikkelige og rettidige anvendelse for at sikre EU's digitale covidcertifikats kontinuitet bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (15) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Det Europæiske Databeskyttelsesråd er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽¹²⁾ og afgav en fælles udtalelse den 14. marts 2022 ⁽¹³⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 3 i forordning (EU) 2021/954 affattes således:

»Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. juli 2021, og så længe forordning (EU) 2021/953 finder anvendelse.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁰⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽¹¹⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

⁽¹³⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juni 2022.

På Europa-Parlamentets vegne
R. METSOLA
Formand

På Rådets vegne
F. RIESTER
Formand
